A°. 1843. N°. 94.

DONDERDAG, 23 NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 November 1843.

(28893) Alzoo de Administrateuren der Plantaadje *Rorac* en *Gaverblad*, zich aan het Gouvernement hebben geadresseerd, met verzoek om het Slavenkind *Hero*, van den naam van hetzelve Effect af op dien van H. D. ELLIS, voor den Vrijdom, over te doen schrijven.

Zoo worden degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, in de gelegenheid gesteld, om uiterlijk binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentien aanteekening ter Gouvernements Secretarij te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

(28920) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname, belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 24sten November 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Den Slaaf *Johannis*; aankomende J. J. A - en J. R. M. van LOBBRECHT.

Paramaribo, den 18 *November* 1843.
T. M. SCHOTBORGH.

De Heer ROBERT ANDERSON BALFOUR, door de Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt*, als MEDICINÆ DOCTOR geimmatriculeerd zijnde; zoo wordt hiervan door deze aan belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 22 *November* 1843.

De Scriba der Commissie voornd.,
JOHs. ABRAHAMSZ.

☞ Aanstaande *Zaturdag* den 25sten dezer, des morgens ten *zes* uren, zal de gewone *Exercitie* met de BRANDSPUITEN plaats vinden; zullende de Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en verdere Werklieden, ten *half zes* uren present moeten zijn aan het lokaal der Spuit, waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 21 *November* 1843.
De Opper-Brandmeester,
H. G. ROUX.

(27119) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal MORGEN om *negen* ure, verkoopen: PROVISIEN, STUKGOEDEREN, groote WATERVATEN en HOLLANDSCHE DEELEN, WANE- en KOPIE PLANKEN.

(28926) M. A. KEIJSER, zal aanstaande Maandag den 27 dezer, des namiddags om 4 ure, op Vendu verkoopen:

Een partij KOPER- en IJZERWAREN, Eng. CHAISTUIGEN voor *een* en *twee* Paarden, Vrouwen ZADELS, TOOMEN, MARTYNGALEN, HALSTERS, BUIKRIEMEN, CHAIS- en JOCKY ZWEEPEN, snoeren groote *echte GRANATEN*, Mans fijne Eng. HOEDEN, CHERRY- en RASPBERRY BRANDY, en diverse andere *GOEDEREN* meer.

Scheepstijdingen.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 10den September ll., het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schönbeck. — Den 11den, het Schip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Idem, het Schip Wilhelmine, Kapt. J. N. Klint. — Allen van hier.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 16 September.)

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 September.

Uit Perpignan is, onder dagteekening van den 10den, eene telegrafische depeche ontvangen, inhoudende, dat de stand van zaken te Barcelona den 8sten nog geene verandering had ondergaan. Men verwachtte, dat in den avond van dien dag het bombardement van het fort Montjouy zoude worden voortgezet. Naar luid van dat berigt heeft het vuur van Montjouy reeds groote schade aangerigt en onderscheidene batterijen en verdedigingswerken vernield. De kapitein generaal heeft, om de insurgenten tot onderwerping te dwingen, de kanalen, welke de openbare fonteinen van water voorzien, doen sluiten. Men vreesde echter, dat die maatregel het gewenschte gevolg niet zoude hebben, daar in Barcelona onderscheidene wellen en waterputten worden gevonden.

De laatste gewone berigten uit die stad van den 6den, den dag, voor welken het geschut van Montjouy met het bombardement heeft aangevangen. Uit dezelve blijkt, dat men zich in Barcelona op die gebeurtenis verwachtte. De benoeming van den Kolonel Sayas als kommandant van Montjouy, ter vervanging van den generaal Echalen, heeft niet weinig verwondering gebaard, en de juiste oorzaak van dien maatregel is nog niet bekend. Men vermoedt echter, dat de generaal Echalen, die tot dusver steeds geweigerd heeft tot daden van geweld overtegaan, ook thans niet op Barcelona heeft willen vuren en uit dien hoofde het opperbevel over die sterkte aan den kolonel Sayas heeft overgegeven.

De gewone berigten uit Madrid van den 5den verzekeren, dat hetgeen vroeger gemeld is ten aanzien der goede verstandhouding tusschen de katalaansche afgevaardigden en de bewindslieden van allen grond ontbloot schijnt, daar eerstgenoemden Madrid dezer dagen hebben verlaten en duidelijk hebben doen blijken, dat zij geene voldoende antwoorden der regering naar de junta, welke hen had afgezonden, overbragten. Wat echter ten aanzien der bijeenroeping eener centrale junta, is verhandeld, wordt nog niet opgegeven.

De wijze, waarop de voormalige Regent Espartero in Engeland is ontvangen, heeft niet weinig bijgedragen, om bij zijne talrijke aanhangers de hoop te verlevendigen, dat hij, bij de thans bestaande verwikkelingen en de meer en meer toenemende ontevredenheid met het ministerie Lopez, weder eenmaal aan het hoog bewind van Spanje zal kunnen komen.

— Het is reeds verscheidene maanden geleden, dat de redevoering van den kardinaal Pacca, welke dezer dagen is bekend geworden, in de katolijke academie te Rome is gehouden. Zij schijnt de aandacht der bewindslieden in zekere mate te hebben opgewekt, en het meest geachte ochtendblad verklaart, dat, ofschoon men den kardinaal zijne ultramontaansche gevoelens niet ten kwade kan duiden, zijne toespraak een voldingend bewijs oplevert, dat de Roomsche Stoel nog niets van zijne voormalige vorderingen daarop welbedacht mogen wezen. — Vrijheid van onderwijs is steeds de leus van dat gedeelte der fransche geestelijkheid, welks orgaan de bedoelde redevoering heeft medegedeeld, en thans meldt hetzelfde dagblad, dat, op het voorbeeld van een der fransche prelaten uit het zuiden, een genootschap is gesticht, om zich in gebeden te vereenigen, ten einde van de universiteit, dat is, van het gezag van den Staat op het stuk van het openbaar onderwijs te worden verlost.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 13 September.

Den 9den dezer heeft de Prins van Joinville, na H. M. te Brighton te hebben begeleid, de stad Portsmouth bezocht en aldaar de havenwerken en het arsenaal bezigtigd. Genoemde Prins heeft zich, na een kort verblijf aldaar, weder ingescheept, en is, onder het lossen van het geschut der kustbatterijen, naar Treport teruggestevend.

Onze bladen behelzen zeer uitvoerige bijzondere berigten omtrent de aankomst en het verblijf van H. M. de Koningin bij het koninklijke gezin van Frankrijk. In die berigten betoont men zich zeer tevreden over de wijze, waarop H. M. ontvangen is.

Onder de menigvuldige vragen, waartoe de reis der Koningin bij het publiek aanleiding heeft gegeven, behoort ook deze, of H. M. wel, zonder toestemming van het Parlement, hare Staten mogt verlaten. Ten einde allen twijfel hieromtrent weg te nemen, herinnert een onzer dagbladen, dat de dusgenaamde Act of Settlement wel is waar eene bepaling behelsde, volgens welke de Koning het land niet mogt verlaten zonder toestemming van het Parlement, maar dat die bepaling reeds onder George I. is ingetrokken, welke Vorst dan ook van deze intrekking veelvuldige malen gebruik heeft gemaakt, om naar Hanover te reizen.

— Volgens berigten uit Lissabon van 26 Augustus vleide men zich daar, dat er een nieuw handelsverdrag met Engeland zoude worden tot stand gebragt, vermits den markies de Palmella volmagt was gegeven, om zich aan de eischen van de Britsche regering te onderwerpen. Het belang van den wijnhandel van Oporto scheen zulks gebiedend te vorderen. De toestand der Portugesche geldmiddelen bleef steeds zeer treurig.

— Zaturdag ll. heeft H. M. op het kasteel van Windsor den voormaligen Spaanschen regent in een plegtstatig gehoor ontvangen en zich gedurende geruimen tijd met denzelven onderhouden. De generaal Espartero droeg bij die gelegenheid de uniform van Spaansch hoofdofficier, en is naar men verzekert, door H. M. met de meeste onderscheiding bejegend geworden. Men merkt op, dat Espartero, die in Mivarts-hôtel zijn intrek heeft genomen, aldaar dagelijks bezoeken van onderscheidene aanzienlijke personen, onder welke ook lord Palmerston genoemd wordt, ontvangt. Zijne volgelingen leven zeer afgezonderd, en vertoonen zich buiten noodzakelijkheid niet in het openbaar.

— Den 21sten is het Nederlandsche eskader, onder bevel van Z. K. H. Prins Hendrik, door de straat van Gibraltar de Middellandsche zee ingezeild. — De birk de Haai was voor Gibraltar ten anker gekomen, en had den 24sten den tegt vervolgd.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 11 September.

Met veel belangstelling ziet men hier den uitslag te gemoet van de dezer dagen te Berlijn aangevangene beraadslagingen der gevolmagtigden van de Staten der Tol-vereeniging. Het sluiten van nieuwe handels-verdragen wordt in het belang der duitsche nijverheid dringend gevorderd. — De groot-handel op onze mis is nu, met uitzondering van den lederhandel, afgeloopen. In vele jaren heeft men hier zulk eene slechte mis niet gehad, als thans, en men hoort, even als elders in Duitschland, de bitterste klagten over den stilstand des handels. De ongunstige winter en de duurte der levensmiddelen in den zomer en den herfst worden als de naaste oorzaken daarvan beschouwd. Vermits de oogst zeer rijk uitgevallen is, en de landman nu geld bekomt, hoopt men dat de volgende maanden meerderen afzet zullen opleveren.

— De commissarissen der tot de duitsche Tol-vereeniging behoorende Staten zijn dezer dagen hier bijeengekomen tot het houden der gewone conferentie en hebben een aanvang gemaakt met hunne werkzaamheden. Of deze beraadslagingen voor de ontwikkeling der duitsche nijverheid belangrijke vruchten zal dragen, is zeer onzeker, en wordt door velen betwijfeld. Pruissen heeft het cosmopolitische denkbeeld van vrijheid van handel niet laten varen, en beschouwt dezelve als het eenige middel, om den voorspoed des lands te bevorderen; daarin wordt het door Beijeren, Brunswijk en Frankfort ondersteund. Hessen-Darmstadt en de leden der zoogenaamde Thuringsche vereeniging weifelen. Alleen Wurtemberg, Baden, Nassau, Saksen en Keur-Hessen, schijnen de belangen der duitsche nijverheid met nadruk te willen verdedigen.

Volgens de berigten uit Konstantinopel van 23 Augustus, die voor het overige geen staatkundig nieuws behelzen, duurden de onderhandelingen tusschen de Porte en den Schach van Perzie nog altijd voort zonder eenig vooruitzigt op het treffen eener schikking ter beslechting van de hangende geschillen. Te Konstantinopel werd dit toegeschreven aan den onwil van de perzische onderhandelaars, en meende men, dat de engelsche en russische commissarissen, die als bemiddelaars aan de onderhandelingen deel nemen, dit ook zoo begrepen.

— Uit Weenen wordt gemeld, dat prins Metternich korter, dan hij voornemens was te Königswarth zou blijven; en reeds den 27sten Augustus de terugreis naar genoemde hoofdstad zou aannemen, alwaar zijne tegenwoordigheid door staatkundige aangelegenheden van groot gewigt gevorderd werd. » Men verzekert (dus vervolgt de berigtgever) dat de staat der spaansche aangelegenheden en ook de toestand van zaken in Romagna onder de oorzaken van dit bespoedigde vertrek van Z. D. behooren, en men gelooft, dat het oostenrijksche kabinet zal geroepen worden, om in de zaken van het schier eiland der Pyreneën als bemiddelaar op te treden, naardien de kabinetten opregt wenschen, dat daar een nieuwe burger oorlog worde voorgekomen en dit doel door middel van onderhandelingen over een huwelijk hopen te bereiken. Te dien einde zou het echter niet genoeg zijn, de wenschen der westelijke kabinetten met elkander in overeenstemming te brengen; het zou er vooral op aankomen, om de noordelijke kabinetten welke voor het oogenblik schijnen onzijdig te willen blijven, tot een verzoenend besluit te bewegen. Om hiertoe te komen zou men nu den weg willen banen."

— Uit het Zwitsersche kanton Wallis wordt gemeld, dat de gewapende liberalen, welke tegen Sitten waren opgetrokken, den 29sten Augustus, ten getale van ruim 1000 man, onder aanvoering van de heeren Joris en Dufour, hunnen togt naar de genoemde hoofdplaats hebben voortgezet, en dat daarop de bewindslieden tot het besluit zijn gekomen, om het naderende gevaar door eenig inwilligingen af te weden. Sommige der regeringspersonen hebben namelijk hun ontslag genomen, en van den kant der hooge geestelijkheid heeft men zich bereid verklaard om afstand te doen van de privilegien der geestelijkheid (welke eene der voornaamste grieven van de begingspartij uitmaakten), doch onder voorwaarde, dat de pausselijke Stoel, zonder welken men van die voorregten niet konde afzien, daarmede genoegen moet nemen. Van dit een en ander is onverwijld kennis gegeven aan de in aantogt zijnde opstandelingen, en deze hebben zich daarop door de afgezondene commissarissen van het bewind laten bewegen, om van de voorgenome onderneming tegen de hoofdstad aftezien, en zijn den 30sten werkelijk naar hunne woonplaatsen teruggekeerd.

— De berigten uit Griekenland luiden allezins ongunstig, omtrent den toestand, waarin dat koningrijk thans verkeert. De regering bevindt zich, gelijk bekend is, niet alleen in groote on ge elgenheid ten aanzien van de geldmiddelen, maar heeft bovendien veel te kampen met eenen bijna algemeen heerschenden geest van ontevredenheid, die zoowel in staatkundige partijschap, als in het gemis aan stoffelijke welvaart haren grond heeft. Ten gevolge van de ingevoerde bezuinigingen, waartoe men heeft moeten overgaan, ten einde de openbare uitgaven te verminderen, zijn een groot aantal personen, zoo burgerlijke beambten als militairen, buiten bestaan geraakt, en men meldt, dat het hierdoor niet weinig vermeerderde aantal van behoeftigen en ontevredenen voor de openbare rust en veiligheid gevaarlijk begint te worden, te meer, omdat het de regering aan de noodige middelen ontbreekt, om zich naar behooren te doen gelden. Als eene opmerkelijke omstandigheid wordt opgegeven, dat de tegenwoordige staat van zaken eene geheele verandering in de zoogenaamde publieke meening ten aanzien van Rusland heeft te weeg gebragt, als welke mogendheid men nu vrij algemeen als de oorzaak van de tegenwoordige ongelegenheden wil beschouwd hebben; en deze anti russische gezindheid wordt door een deel der oppositie, vlijtig aangekweekt. — De beijersche officieren en burgerlijke beambten, die, ofschoon in geringen getale, nog in grieksche dienst waren, zijn genoegzaam allen, op hun verzoek, outslagen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip de Hoop, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij Van West en De Hart.

Het gekoperd Schoner Kofschip Snelheid, Kapt. F. J. Kamp. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip de Onderneming, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit.... dezer.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gezinkt Schoner Kofschip Haarlingen, Kapitein J. J. Dijk. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. P. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Paramaribo, Kapitein J. C. Töpper. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Waarschuwend Voorbeeld.

Een beklagenswaardig geval, 't welk aan ouders of andere personen, aan wien de zoo gewigtige opvoeding van kinderen toevertrouwd is, tot eene ernstige en nuttige herinnering kan strekken, heeft voor korte jaren te P. plaats gehad.

Een zachtaardig jongetje, vier en een half jaar oud en van eene bloeijende gezondheid, 't welk bij zijne ouders streng behandeld en dikwijls voor spoken bang gemaakt werd, was op eenen avond aan het opzigt van twee dienstmaagden overgelaten. Deze bragten het kind vroegtijdig te bed, en lieten hetzelve zonder licht, alleen in het vertrek. Driemaal stond het jongsken op, vond de deur, ging met bloote voeten naar beneden, en smeekte de dienstmaagden, dat zij hem niet alleen in de donkere kamer, maar bij zich houden zouden, en zeide bevende, dat hij zoo bang voor den zwarten man was. De dienstmaagden bragten het kind iedermaal weder te bed, driegden hetzelve weder met den zwarten man, indien het nogmaals opstond, en sloten eindelijk de deur. Twee uren daarna waren zij nieuwsgierig, om te zien, of het jongetje in slaap geraakt was, en vonden het — dood.

De goede Wondarts.

»Wie koopt er leven! wie koopt er leven!" riep rabbi A l e x a n d e r op de markt eener groote stad, en allen kwamen toeloopen, om deze waar te koopen. » Gij verwacht," dus sprak de rabbi hen aan, » een levenskruid, of een geneesmiddel, zoo als u de kwakzalvers verkoopen. Maar gij dwaalt, mijne vrienden! Mijne middelen, om het leven te verlengen, bestaan in woorden, en heeten; » De man, die zijne dagen lief heeft, wachte zich voor het kwade, doe het goede en zoeke den vrede."

Tot verklaring dezer drie gulden levensregels, voegen de Talmudisten er bij. » Zoek, zoo veel mogelijk, uwe ziel van de boeijen der zinnelijkheid te bevrijden, die ons reeds van onze kindschheid af poogt te beheerschen en van welke het heet: aan de deur reeds loert zij! — Verfoei niet enkel de ondeugd, maar vat liefde voor de deugd op, en maak haar tot uwe vertrouwde. Want de mensch, die wel de ondeugd vermijdt, doch de deugd niet huldigt, kan geenzins op den naam van een verstandig wezen aanspraak maken. Hij is het dier gelijk, dat kwaad noch goed doet. — Zoek vrede. De voorzienigheid heeft den mensch tot een maatschappelijk leven bestemd, en vrede is de heilige band, welke de menschelijke maatschappij zamenknoopt.

Op het oogenblik, dat men zich met heet water gebrand heeft, wrijve men het gebrande deel met eenige handen vol meel, hetwelk men toch meestal bij de hand heeft, een kwartier lang; dan bindt men het verbrande deel geheel en al in eenen doek met meel, en binnen weinige uren is men genezen, zonder dat er eenig spoor van overig blijft. » Ik heb schrijft een kundig heelmeester, nog onlangs deze proefneming bij een kind berhaald, hetwelk van de knie tot aan de voetzool met kokend water verbrand was, en dezelve gelukte volkomen."

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.